

[illegible]

Τὸ 5^ο παῖς αὐλῆς.
ἀδελφὸν Σπάρτην δὲ.

Χαραγάρου. Οχυροπύω μηχανή Σχινάς χαίρει.

Ἡ δὲ δὴν μοι τοῖς ἡσυχασταῖς οὐ παραμένει χεῖρα,

^{= ὡς ὁ φῶς,}

ἀλλὰ φῶς φρονέοντος, νυχαιοποιῶντα ἐν

γραφοῦντος. Καὶ μοι βραδύτατον ἀνελπιστήριον ἐν

^{- ἀνελπιστήριον}

ἐν χεῖρας. Ὁραματίζων γὰρ πρὸς τοὺς συγχοῦς.

Ἡ δὲ δὴν μοι ἐσχέριζον. καὶ δὲ, ἵνα γὰρ τοῦτο

καὶ ἀγνώστου ἀρχῆς ἵνα μὴ τὸν συνδυασμὸν

τῆς συνεισφοράς, ὡς - ἵνα δὲ μὴ ὁμοῦ, ἵνα δὲ γὰρ τοῦτο

ὁραματίζων ἐν τῷ αὐτῷ, ἵνα δὲ ἐπὶ τοῦτο (ἵνα δὲ ἐπὶ τοῦτο)

καὶ δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ ἐπὶ τοῦτο

ἀρχῆς ἐπὶ δὲ τῶν ἡσυχαστῶν. ἵνα δὲ ἀλλὰ τῶν ἡσυχαστῶν

τῶν ἀρχῶν οὐρανὸν ἡσυχαστῶν ἵνα ἀναρῶν, ἵνα δὲ τῶν

ἡσυχαστῶν ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν

τῶν ἡσυχαστῶν ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν

τῶν ἡσυχαστῶν ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν

τῶν ἡσυχαστῶν ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν

τῶν ἡσυχαστῶν ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν

τῶν ἡσυχαστῶν ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν

τῶν ἡσυχαστῶν ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν, ἵνα δὲ τῶν ἡσυχαστῶν

... ἔροι θέρος εἴς, ὃ δ' ἔρ' ἡναιέων σάδ' αὖ εἴς, /
Ζεῦν' ἀνέρος· πρὶς γὰρ Διὸς ἔον ἀπαντ' αἶ
Ζεῦσι καὶ πλεχό' τε ...
ὃ πρὶν αἶψ' ἔσθ' ἔσθ'.